

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО ЗА РАТНЕ
ЗЛОЧИНЕ
КТРЗ бр.17/04
06.03.2008. године
Београд
МП/МС

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
-Веће за ратне злочине-

БЕОГРАД

ВЕЗА: Ваш број К.В.5/05

На основу чл. 341. ст. 1. Законика о кривичном поступку, мењам и прецизирам оптужницу КТРЗ бр. 17/04 од 12.08.2005. године, само у делу чињеничног описа радње кривичног дела за све оптужене, тако да нови чињенични опис радње кривичног дела гласи:

ШТО СУ:

За време оружаних сукоба на територији Републике Босне и Херцеговине (БиХ), бивше Републике СФРЈ, који се водио између наоружаних формација на страни Српског, Муслиманског и Хрватског народа у периоду од почетка 1992. – 1995. године, као припадници српске стране у сукобу, на подручју Општине Зворник, кршили правила Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска Конвенција – ратификована Одлуком Скупштине ФНРЈ, «Сл.лист» бр.24/50) и правила Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), па су тако:

I

Оптужени: 1. АА и
2. ББ, алиас .....

Опт. АА у својствима: Председника Привремене Владе (на коју функцију је изабран Одлуком Кризног штаба број 01-1/92 од 10.04.1992.године, чији је командант у то време био), Председника Ратног штаба и Ратног секретаријата (на које функције је именован Одлуком Привремене Владе бр.01-023-42/92 од 20.05.1992.године), а опт. ББ у својствима: Команданта Штаба Територијалне одбране (на коју функцију је именован Одлуком Привремене Владе број 01-023-44/92

од 28.04.1992. године под лажним именом .....), члана Ратног штаба (на коју функцију је именован, такође под лажним именом ..... Одлуком Привремене Владе број 01-023-42/92 од 20.05.1992. године) и Команданта Војно-територијалне команде (на коју функцију под напред наведеним лажним именом именован Одлуком Привремене Владе број 03-023-72/92 од 16.06.1992.године);
- које функције су оптужени обављали у новоформираној Српској Општини Зворник проглашеној Одлуком њене Скупштине број 01-023-237/92 од 15.03.1992.године;

учинили и то:

А)

Злочин према цивилном становништву из села Дивич

Дана **27.05.1992. године**, по враћању цивилног становништва – избеглица Муслиманске националности из села Дивич (око 500 цивила) на Аутобуску станицу у Зворник, кршили правила из чл.3. ст.1. тач.1. под б) и ц) IV Женевске Конвенције и правила из чл.4. ст.1. и 2. тач.ц), е) и г) и из чл.5. ст.1. тач.б), ст.2. тач. д) и е) и ст.3. Протокола II, на тај начин што су, по претходном договору, смишљено и синхронизовано предузимали акције и радње из својих овлашћења у принудном раздвајању и незаконитом узимању за таоце цивиле мушкараце, тако што су прво, усмено наредили припадницима Територијалне одбране, који су пратили ове избеглице у аутобусима, да, силом, на Аутобуској станици, одвоје и задрже војно способне мушкарце, што су ови и учинили, одводећи **174** мушка лица из аутобуса на ограђени стадион локалног фудбалског клуба, преосталим избеглицама - женама, деци и старцима омогућавају излазак на подручје Тузле које је било под контролом муслиманске стране у сукобу, да би потом, одвојене мушкарце спровели под стражом припадника Територијалне одбране до управне зграде Предузећа «Нови извор» у Зворнику, где их затварају у једну просторију и држе под стражом и где им се, недуго по затварању, непосредно обраћа опт. **АА** са захтевом да се сви попишу, изразе лојалност српским властима и обавештавањем да ће бити задржани, а у ком објекту оштећенима не обезбеђују ни минималне прописане услове боравка у погледу простора и личне безбедности, на који начин нечовечно поступају због тога што, по предаји сачињеног списка пописаних лица, непознати припадници Територијалне одбране, из «Новог извора» одводе **11** лица, наводно да у краћем времену обаве неке послове, и то оштећене: **АБ, АВ, АГ, АД, АЂ, АЕ, АЖ, АЗ, АИ, АЈ и АК**, које потом никада више нису вратили, а до сада су у масовној секундарној гробници «*Рамин гроб*» пронађени и идентификовани **АГ, АЂ, АЈ, АВ, АЕ и АИ**; затим,

сутрадан 28.05.1992.године, преостала **162** оштећена лица из «Новог извора», са два аутобуса и пратњом полиције, пребацују и затварају у Дом културе у Чelopeку (ДКЧ), где их као таоце држе под стражом полиције све **до почетка јула 1992.године**, и где нарочито понижавајућим поступцима који вређају људско достојанство нечовечно поступају према оштећенима, пошто у Дому културе није имало ни минималних прописаних услова за боравак таоца - лежаци, покривачи и слично, као и услова за одржавања личне и здравствене хигијене - воде за умивање, бријање и купање, а услед којих услова је физичко и ментално здравље оштећених било озбиљно угрожено, за које услове су знали; што у прва три дана, од дана затварања, оштећенима уопште нису обезбедили храну, и, што су, од свих оштећених, противправно одузели личне исправе као и новац и вредан накит који су ови имали код себе, који предмети су прво достављани опт. **ББ** у Штаб Територијалне одбране, а потом, по његовом налогу, предати у Општину; а по својим

функцијама су били обавезни и према конкретним околностима у могућности да предузму мере које би обезбедиле хумано поштовање заточених талаца, њихову здравствену и хигијенску заштиту, те личну сигурност и безбедност;

да би на крају, **неутврђеног дана почетком јула 1992. године**, неразмењене и преживеле оштећене таоце, њих око 116, уз пратњу полиције пребацили и затворили у нелегално основани затвор зграде Суда за прекршаје у Зворнику, где их држе све **до 15.07.1992. године** када 83 таоца, коначно одводе у логор «Батковић» на размену;

Б)

Принудно расељавање цивилног становништва села Козлук и Скочић

По међусобно претходном договору, у коме учествује и ВВ из Зворника, против кога је поступак раздвојен, кршили правила из чл.3. ст.1. тач.1. под ц) IV Женевске Конвенције и правила из чл.17. ст.1. и 2. Протокола II, тако што су смишљено и синхронизовано предузимали акције и радње из својих овлашћења у принудном и незаконитом расељавању 1.822 цивилна лица Муслиманске националности – житеља села Козлук (1.649 лица) и села Скочић (173 лица), јер су, најпре у раним јутарњим часовима, дана **26.06.1992. године**, са припадницима јединица из Територијалне одбране и Полиције Зворника, као и борбеним возилима, војно запосели село Козлук, које јединице су биле под командом опт. **ББ**, а потом у село Козлук отишли обојица оптужених као и ВВ и то опт. **ББ** у Кризни штаб Козлука а опт. **АА** са ВВ у Полицијску станицу у Козлук, где, преко једног припадника полиције у Полицијску станицу у Козлук, опт. **АА** са ВВ, позива Председника Месне заједнице Козлук – оштећеног АЛ, коме опт. **АА**, усмено наређује да позове све становнике Муслиманске националности да се у кратком року спреме за исељавање – расељавање преко Републике Србије до Мађарске, а потом у друге земље Европе, након чега је ВВ оштећеном ултимативно саопштио да су опкољени и да се морају иселити или ће сви бити побијени, да би на констатацију оштећеног да они немају средства превоза, опт. **АА** га обавестио да су аутобуси и камиони већ обезбеђени, па ошт. АЛ, под тако створеним притиском, одлази из Полицијске станице и позива све своје сународнике – житеље села Козлук, а потом и Муслимане из села Скочић са којима су одржавали блиске односе, да се што је могуће пре спреме за исељавање; у ком времену су поједини припадници Територијалне одбране, један број цивила Муслимана, већ терали према паркираним аутобусима и камионима, претходно ангажованим у ту сврху од стране Штаба Територијалне одбране и опт. **ББ**, те ВВ, при чему су неки припадници јединица неконтролисано пуцали и тако у ногу ранили оштећеног АЛ, цивила из Козлука, стварајући тако атмосферу страха и притиска; да би, по прикупљању Муслиманског становништва ова два села, а пре укрцавања у возила, извршили пописивање свих цивила уз њихов потпис на припремљеном формулару са унапред откуцаном изјавом, да се наводно добровољно исељавају, да би, затим, уз оружану пратњу припадника Територијалне одбране и полиције, конвој цивилног становништва отпратили до Лознице, где преко Црвеног крста, Комесаријату за избеглице Републике Србије, упућују писмену молбу да се цивилима наведених села одобри пролаз кроз Србију до Мађарске, наводећи и у молби да је реч о наводном добровољном исељавању становништва, па по добијању дозволе «службени број од 26.06.1992.године», истог дана, сви цивили се превозе до Палића, где се за неколико дана организује да лица која немају путне исправе ове добију, и, са истима, у више наврата, пређу у Мађарску, а потом оду и у друге земље Европе.

II

Оптужени: ББ, алиас .....

А)

Злочин према затвореним цивилима на пољопривредном добру «Економија»

У периоду од **05. до 12. маја 1992. године**, у својству Команданта Штаба Територијалне одбране, кршио правила из чл.3 ст. 1. тач.1. под а) и ц) IV Женевске конвенције и правила из чл.4. ст.1. и 2. тач.а) и е) и из чл.5. ст.1. тач.б), ц), д) и е) ст.2. тач.б), д) и е) и ст.3. Протокола II, тако што је наређивао да поједини припадници Територијалне одбране лишавају слободе лица Муслиманске националности и да их противзаконито затварају у просторију за клање стоке на Пољопривредном добру «Економија» у Зворнику, у којој није имало ни минималних прописаних услова за боравак лежајеви, покривачи и слично (под је био бетонски), као и могућности одржавања личне и здравствене хигијене: бријање и купање, као и безбедност затворених цивила, међу којима су затворили у више наврата и оштећене: АМ, заштићеног оштећеног сведока «У», заштићеног оштећеног сведока «4», АН, АЊ, АО, заштићеног оштећеног сведока «Бета», заштићеног оштећеног сведока «Т», АП, АР, заштићеног оштећеног сведока «Ф», АС, АТ, АЋ зв. ...., АУ, АФ и АХ, те тако нечовечно поступао нарочито увредљивим и понижавајућим поступцима којима је вређао лично достојанство затворених цивила, за које услове је знао, пошто је често непосредно одлазио на «Економију», испитивао оштећене цивиле које су му изводили на саслушање полицајци стражари на «Економији», да би неке ослобађао а неке задржавао све до **12. маја 1992. године** када су **22** цивила пребачена у фабрику – звану «Циглана» на принудни рад а међу њима и оштећене: АМ, заштићеног оштећеног сведока «У», заштићеног оштећеног сведока «4», АН, АЊ, АО, заштићеног оштећеног сведока «Бета» заштићеног оштећеног сведока «Т», АР, заштићеног оштећеног сведока «Ф», АС, АТ, АУ, АФ, АХ, док је један број оштећених задржао на «Економији» и после 12. маја; а по упознавању са чињеницама да неки припадници Територијалне одбране и Полиције, при испитивању затворених цивила, исте злостављају, туку, муче и убијају, није ништа предузео да то спречи, мада је по својој функцији био у обавези, а према конкретним околностима и у могућности да то учини који пропусти су за последицу имали смртно страдала 2 затворена цивила, од којих је једно НН лице родом и Јање а друго, АП, те више њих претрпело тешке телесне повреде;

Б)

Злочин према деветорици непознатих Муслимана и према АЋ званом ..... на Црном врху

Тачно неутврђеног дана, у другој половини маја или почетком јуна 1992.године, у својствима Команданта Штаба Територијалне одбране и члана Ратног Штаба, кршио правила из члана 3. став 1. тачка 1. под а) IV Женевске конвенције и правила из чл.4. став 1. и 2. тачка а) Протокола II, тиме што је у нелегално основан

затвор Суда за прекршаје у Зворнику, са једним припадником Територијалне одбране званим «ИИа», са Пољопривредног добра «Економија», довео три лица Муслиманске националности међу којима је био и ошт. АЋ зв. ...., којом приликом је заменику командира затвора АЦ, наредио да два доведена непозната лица затвори, а из затвора изведе девет (9), сада неидентификованих а раније затворених лица Муслиманске националности, које је опт. ББ поименично тражио, што је АЦ и учинио, након чега је свих десет (10) лица, међу којима је био и ошт. АЋ зв. ...., одвео из затвора са теретним возилом марке «Тамић» према Црном врху, где су сви лишени живота, да би сутрадан, заштићеног сведока «М», који је био задужен за сакупљање лешева, обавестили, преко Асанационе комисије, да оде на «Црни врх» и доведе леш АЋ зв. .... и да га преда оцу пок. АЋ, што је овај и учинио, превозећи истом приликом и преосталих девет (9) лешева непознатих лица, на који начин је својим противправним радњама битно допринео да су оне за последицу имале смрт десет (10) цивилних лица;

В)

Непредузимање мера заштите талаца у Дому културе у Челопеку

У периоду од **28.05. до почетка јула 1992.године**, у ком периоду су у Дому културе у Челопеку, били заточени оштећени цивилни таоци из Дивича, у својствима као под I диспозитива ове оптужнице, кршио правила из члана 3. став 1. тачка 1 а) IV Женевске конвенције и правила из чл. 4. ст.1. и 2. тач.а) и из чл.5. ст.1. тач.б) и ст.2. тач.д) и е) и ст.3. Протокола II, тиме што је, по упознавању са чињеницама да неки припадници из састава Територијалне одбране, у више наврата, дању и ноћу, неовлашћено улазе у Дом и злостављају оштећене заточене таоце тако што их туку, телесно повређују, сакате, угрожавају њихову безбедност неовлашћеним извођењем и одвођењем из Дома, па и у већем броју убијају, (радње описане у диспозитиву правноснажне пресуде Окружног суда у Шапцу К.бр.41/94 и радње описане под III ове оптужнице) није предузео никакве мере у спречавању оваквог понашања, а по својим функцијама је био у обавези и према конкретним околностима у могућности да предузме мере које обезбеђују хумано поштовање заточених талаца, њихову личну сигурност и безбедност и телесни интегритет; који пропусти су за последицу имали и већи број телесно повређених и најмање 27 смртно страдалих талаца у наведеном периоду;

Г)

Злочин према ошт. АЧ

Дана **16.06.1992.године**, такође у својствима као под I диспозитива ове оптужнице, кршећи правила из члана 3. ст.1. тач.1. под ц) IV Женевске конвенције и правила из чл.4. ст.1. и ст.2. тач.е) и из чл.6. ст.2. тач.а) Протокола II, издао наређење да припадници Територијалне одбране лише слободе и приведу у Штаб, ошт. АЧ, цивила из Челопека, због наводног ширења прича о злостављањима Муслимана у Дому културе у Челопеку, па ју је истог дана у просторији Штаба Територијалне одбране испитивао и тукао шамарима вређајући тако њено достојанство, те тиме нечовечно поступао; а потом, телефоном позвао АЦ, заменика командира нелегално основаног затвора у згради Суда за прекршаје у Зворнику, коме је наредио да дође, преузме и затвори у затвор оштећену, што је АЦ и учинио, па је без суда и суђења

оштећену осудио на затвор где је иста провела све до, тачно неутврђеног датума у задњој седмици, августа месеца 1992. године, лишавајући је права на правично и непристрасно суђење.

III

Оптужени: 1. ГГ, звани .....,
2. ДД, звани .....,
3. ЂЂ, звани ..... и
4. ЕЕ, звани .....

Злочини у Дому културе у Чelopeкy

У периоду од **28.05. до, око, 01.07.1992. године**, у коме су **162** цивилна лица Муслиманске националности из Дивича, била противзаконито узета за таоце и заточена у Дому културе у Чelopeкy, као припадници јединица у саставу Територијалне одбране Зворника и то:

- опт. **ГГ** и **ДД**, те лице познато по надимку «ЗЗ», сви из Краљева као припадници јединице «ПИВАРСКОГ», а

- опт. **ЂЂ** и **ЕЕ** те, сада пок. **ЖЖ** звани ....., као припадници јединице под називом «ЖУТЕ ОСЕ»,

кршили правила из члана 3. став 1. тачка 1. под а) и ц) IV Женеvске Конвенције и правила из члана 4. став 2. тачка а) и е) Протокола II, тиме што су неовлашћено, дању и ноћу и у више наврата, сви заједно, у мањим групама или самостално улазили у Дом културе, где су, саглашавајући се сваки са предузетом радњом другогa, убијали, телесно повређивали, физички и психички мучили и тукли, нарочито деградирајућим и понижавајућим поступцима нечовечно поступали и злостављали заточене цивилне таоце наносећи им велике патње, од њих незаконито одузимали лични новац и ствари од вредности, неовлашћено и без икаквог разлога и повода одводили их из Дома, стварајући тако код њих страх за свој живот и живот блиских сродника заједно затворених, пошто већину одведених потом нису враћали у Дом, и, истима се губи сваки траг да су у животу, а један број је, након рата, ексхумиран и идентификован у масовним гробницама на местима званим «Црни врх», «Рамин гроб» и «Снагово», па су тако **посебно учинили:**

(1.)

У Дом културе у Чelopeкy, најмање у два наврата, заједно су неовлашћено ушли сви оптужени: **ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ** па, саглашавајући се сваки са предузетом радњом другогa, а својим присуством, понашањем и личним наоружањем, код оштећених стварали уверење потпуно безнадежног пружања било каквог отпора, учинили и то:

а) Неутврђеног дана, а пре 10.06.1992. године, ногама, рукама и разним предметима тукли више од два сата већи број заточених оштећених цивила, наносећи им бројне телесне повреде, тако што је свако од оптужених некога од оштећених у

Дому културе тукао рукама, ногама или предметима које је носио са собом: мотке, палице и слично, а међу оштећенима посебно су тукли браћу: АЦ, АШ и БА, као и ошт.заштићеног сведока «1», кога је опт. ГГ ногом снажно ударио у предео прса, а опт. ДД пиштољем у главу, да би по падању оштећених АЦ, АШ и БА на под Дома, опт. ГГ више пута, ногом, снажно ударио у предео мошница ошт. АЦ, пребацујући му што је оштећени ожењен српкињом, речима: «зар ти балија да живиш са српкињом», након чега су руке оштећених АЦ, АШ и БА свезали жицом и поново их тукли, а потом одвели из Дома, а до сада се оштећени АЦ, АШ и БА нису појавили међу живима, и тако и физички и психички злостављали и све друге оштећене цивилне таоце, и

б) Неутврђеног дана, након 10./11.06.1992. године, у Дом поново ушли заједно оптужени: ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ као и лице познато по надимку «ЗЗ», којом приликом су наредили да се оштећени заточени цивилни таоци построје у две врсте и да се међусобно туку шамарима, што су ови морали и учинити, за које време су се они смејали, навијали и захтевали да туча буде жешћа, те тако нечовечно поступали и физички и психички злостављали све заточене цивиле;

(2.)

Оптужени ГГ и ДД, у више наврата, заједно неовлашћено улазили у Дом културе у Чelopeку, где су учинили и то:

а) Неутврђеног дана а у периоду од око 05. до 10.06.1992. године, заједно из Дома извели оштећеног БВ, а затим и оштећеног БГ, коме је опт. ГГ, рекао «немој узимати ципеле, неће ти требати», да би се по извођењу оштећених чули пуцњи, а потом, оптужени из Дома извели ошт. БД да би видео да су лишили живота ошт. БВ и БГ и да ту чињеницу саопшти осталима, што је овај и учинио, и на крају, из Дома извели и ошт. БЂ који је морао да у путничко возило утовари мртве БВ и БГ, а лешеве БВ и БГ су ексхумирани и идентификовани после завршетка рата у масовној секундарној гробници на месту званом «Црни врх», на који начин су убили 2 таоца, а све друге оштећене тако психички мучили и злостављали,

б) Неутврђеног дана, око 08.06.1992.године, без посебног разлога и повода, ногама и рукама заједно тукли више НН заточених оштећених цивилних таоца у Дому културе, а међу њима и ошт. БЕ, да би потом из Дома извели ошт. БЖ и ошт. БЗ које нису вратили у Дом, да би се по њиховом извођењу чули пуцњи, те тако психички злостављали све оштећене у Дому, а посмртни остаци БЖ и БЗ су ексхумирани и идентификовани после завршетка рата у масовној секундарној гробници на месту званом «Црни врх»,

в) Тачно неутврђеног дана, око 08.06.1992.године, опт. ГГ и опт. ДД заједно са лицем познатим по надимку «ЗЗ», у Дому извршили претрес оштећених заточених цивилних таоца тражећи новац, па када су исти пронашли на месту где нису знали ко га је сакрио, опт. ДД уперио пиштољ у главу ошт. БА тражећи да се добровољно јави онај чији је новац или ће у супротном убити ошт. БА, па када се јавио ошт. БИ и рекао да је његов, мада то није било тачно, сва тројица оптужених, ошт. БИ, тешко претукли а друге оштећене на тај начин изложили психичком злостављању,

г) Дана 10./11.06.1992.године, дан уочи Бајрама, у Дом су ушли опт. ГГ и ДД, заједно са, сада пок. ЖЖ зв. «.....» и лицем познатим по надимку «ЗЗ», па саглашавајући се сваки са предузетом радњом другог убијали, телесно повређивали, физички и психички мучили, тукли, злостављали и нарочито деградирајућим и понижавајућим поступцима нечовечно поступали према оштећенима пошто су се све време налазили унутра у Дому и самим својим присуством, понашањем и личним наоружањем стварали уверење код оштећених потпуно безнадежног пружања било каквог отпора, па су тада учинили следеће:

- ногама и рукама и са другим разним предметима, опт. ГГ и ДД, као и сада пок. ЖЖ и лице под надимком «ЗЗ», тукли и тешко телесно повредили већи број заточених цивила, при чему је свако некога тукао,

- пок. ЖЖ или лице са надимком «ЗЗ» наредио да на бину Дома изађу очеви и синови и да свуку одећу са себе те да врше орални секс међу собом са променама улога, што су ови морали и чинити и то БЈ и његов син БК, БЛ и његов син (или синовац) БЉ и још неколико неидентификованих очева и синова, те тако нарочито деградирајућим и понижавајућим поступцима нечовечно поступали и вређали људско достојанство оштећених,

- пок. ЖЖ, пуцањем из малокалибарске пушке, којом је био наоружан, лишава живота БМ, БН и БЊ, и на крају, БО ставља цев малокалибарске пушке у уста и подизањем уста цеви пушке принуђава БО да се попне на прсте, па када је, на своје питање упућено БО оцу, ошт. БП, да ли му је то једини син, добио потврдан одговор, одговорио му да ни њега више нема и пуцањем у уста БО лишио живота,

- на поду Дома, сада пок. ЖЖ и лице са надимком «ЗЗ», прво туку ошт. БЉ а потом га лишавају живота ножевима који су му више пута убадали у тело,

- лице са надимком «ЗЗ» ножем, порезивањем по врату, лишило живота БР, замерајући му што је ожењен српкињом, а затим, на исти начин лишава живота и БС и БТ,

- лице са надимком «ЗЗ» више пута забадао врх ножа у бутине ошт.заштићеног сведока «Г», и тако му нанео већи број телесних повреда и

- на крају, истом приликом, неко од оптужених, или сада пок. ЖЖ, те лице познато по надимку «ЗЗ», издаје наређење да оштећени очисте Дом од крви, да лешеве изнесу, натоваре на камион и оду да их истоваре, што су морали учинити оштећени: БЋ, БУ, БФ, БХ и БЦ, којима се потом губи сваки траг да су у животу, а, до сада су ексхумирани и идентификовани после завршетка рата, БУ, БФ, БХ и БЦ из масовне секундарне гробнице на «Црном врху», на који начин су и психички злостављали оштећене,

д) Тачно неутврђеног дана, а након 10./11.06.1992.године, за време док су се заједно опт. ГГ или опт. ДД неовлашћено налазили у Дому културе и саглашавајући се сваки са предузетом радњом другог, опт. ГГ, ошт. БЧ ударио снажно ногом у главу, након чега је оштећени главом ударио у зид, потом пао на под и недуго затим, од задобијених повреда изумро, на који начин су БЧ лишили живота;

(3.)

Неутврђеног дана, а након 10./11.06.1992.године, у Дому културе у Чelopeку, опт. ГГ пуцањем из пиштоља у колено ошт. БЦ нанео тешку телесну повреду, да би потом наредио НН лицу да изведе напоље оштећеног и оштећени се више не појављује међу живима;

(4.)

Неутврђеног дана, а након 10./11.06.1992.године, у Дому културе у Чelopeку, опт. ДД, више пута ударио дрвеном палицом ошт. БШ по глави и ошт.заштићеног сведока «1» у груди, те тако им нанео већи број телесних повреда; и

(5.)

Неутврђеног дана, а након 10./11.06.1992.године, опт. БЋ из Дома културе у Чelopeку неовлашћено одвео ошт. ВА кога није вратио и исти се до сада није појавио међу живима, а НН оштећеном ножем цртао крстове по телу, те тако

неовлашћеним одвођењем стварао озбиљан страх за живот свих заточених у Дому, психички и физички их тако злостављао.

IV

Оптужени: 1. ГГ, звани .....,
2. ДД, звани .....

А)

Злочини на пољопривредном добру «Економија»

У периоду од **05. до 12.05.1992. године**, када су у просторији за клање стоке на пољопривредном добру «Економија» у Зворнику, била затворена цивилна лица Муслиманске националности а међу којима су били оштећени: АМ, заштићени оштећени сведок «У», заштићени оштећени сведок «4», АН, АЊ, АО, заштићени оштећени сведок «Бета», заштићени оштећени сведок «Т», АП, АР, заштићени оштећени сведок «Ф», АС, АТ, АЋ зв. ....., АУ, АФ и АХ, као припадници јединице «Пиварског» која је била у саставу Територијалне одбране Зворник, кршили правила из чл.3. ст.1. тач.1. под а) и ц) IV Женевске конвенције и правила из чл.4. ст. 2. тач. а) и е) Протокола II, тако што су самостално, заједно или у групи са ЈЈ зв. ....., КК зв. .... и лицем познатим по надимку «ЗЗ», учинили и то:

а) Дана 05.05.1992.године, када су на «Економију» била доведена и затворена група од дванаест (12) цивилних лица Муслиманске националности, међу којима је био и оштећени заштићени сведок «Бета», у просторију «Економије» неовлашћено ушли опт. ГГ и опт. ДД, са КК и лицем по надимку «ЗЗ», па саглашавајући се сваки са предузетом радњом другог, разним предметима: водоводне цеви, дрвене мотке, каблови од струје, тукли више, сада неидентификованих, оштећених, по разним деловима тела наневши им тако бројне телесне повреде,

б) Дана 12.05.1992.године, у просторију «Економике» је ушао опт. ГГ заједно са КК, и том приликом прво тражили да се јави ошт. АЋ зв. ....., па када се овај јавио, тада га тешко претукли и одузели му и присвојили златан ланчић, на тај начин, што је опт. ГГ испитивао и тукао ногама и рукама оштећеног, а КК стајао наоружан у близини, и, у једном тренутку, са врата оштећеног, врхом цеви своје пушке, скинуо и одузео златан ланчић уз речи: «ово ти више неће требати», те тиме и тако оштећеном нанели бројне тешке телесне повреде због којих се овај једва могао кретати,

в) Тачно неутврђеног дана, из просторије «Економије» опт. ДД заједно са лицем по надимку «ЗЗ», изводи напоље оштећеног заштићеног сведока «У» и одводи га у другу просторију где му наређује да напише своју изјаву, а за време писања изјаве у присуству опт. ДД и његовом сагласношћу са предузетим радњама „ЗЗ“, оштећеног, «буздованом» по глави, туче лице са надимком «ЗЗ», и тако га физички злостављају и наносе телесне повреде, и

г) Неутврђеног дана 11. или 12.05.1992.године, из просторије за клање стоке, где су били затворени оштећени на «Економији», опт. ДД, након што је заједно са неколико НН лица наредио да оштећени скину одећу са горњег дела тела да би видели ко какву тетоважу на телу има и изласка НН лица ван просторије, прво извео напоље оштећеног ВБ, након чега су се чули ударци и јауци ВБ, па када је опт. ДД, после извесног времена, у просторију вратио овог оштећеног, у просторији тукао оштећеног ВБ и ошт.заштићеног сведока «Т», а потом из просторије извео ошт. БХ, говорећи му «сада си ти на реду, стари», након чега се поново чују ударци и БХ јауци, и на крају, по враћању БХ, који четвороношке упузава у просторију, из

просторије је извео и заштићеног сведока «Т», кога је са водоводном цеви више пута ударио снажно преко леђа, од којих удараца је овај посртао и падао на земљу а он га потом «исправљао» ударцима ногом по горњем делу тела, да би му у једном тренутку, покушао угурати заштићеног сведока у анални отвор, због којих повреда се оштећени «Т» једва могао кретати, те тако све тројици оштећених нанео бројне тешке телесне повреде, од којих је ошт. БХ убрзо умро, на који начин је и једно лице лишио живота.

Б)

Злочини на Циглани

У периоду од **12.05. па до почетка јула месеца 1992. године**, на месту званом «Циглана» у Зворнику, када су са пољопривредног добра «Економија» била пребачена на принудни рад 22 цивилна лица, међу којима су били и оштећени: АМ, заштићеног оштећеног сведока «У», заштићеног оштећеног сведока «4», АН, АЊ, АО, заштићеног оштећеног сведока «Бета» заштићеног оштећеног сведока «Т», АР, заштићеног оштећеног сведока «Ф», АС, АТ, АУ, АФ, АХ, опт. ГГ и ДД као припадници јединице «Пиварског» и Територијалне одбране Зворника, а за време док су вршили дужности на обезбеђењу фабрике «Циглана», учинили и то:

а) У току наведеног периода, више пута заједно, самостално или у групи са ЈЈ и КК, те лицем познатим по надимку «ЗЗ», опт. ГГ и опт. ДД, кршећи правила из чл.3. ст.1. тач.1. под ц) IV Женевске Конвенције и правила из чл. 4. ст.1. и 2. тач. е) и г) Протокола II, нечовечно поступали према оштећенима тиме што су изводили различите групе оштећених из «Циглане», и наређивали им да за њихов рачун пљачкају напуштене куће муслиманских па и српских власника на подручју Зворника, што су ови морали и чинити, па и пљачкање из својих сопствених кућа, а одузете ствари: ормаре, телевизоре, фрижидере и другу робу, оптужени су скривали са робом «Циглане» и тако их пребацивали у Републику Србију,

б) Тачно неутврђеног дана, крајем маја или почетком јуна 1992. године, у фабричком кругу «Циглане» у Зворнику, опт. ДД, кршећи правила из чл.3. ст.1. тач.1 под а) IV Женевске Конвенције и правила из чл. 4. ст.1. и 2. тач. а) Протокола II, психички злостављао и мучио оштећене на принудном раду, тиме што је наредио да сви оштећени легну на земљу, па када су они то учинили, он је из пиштоља пуцао поред њихових тела и глава, да би, у једном тренутку, наредио да устане ошт. АН, а он му из пиштоља нишанио и пуцао поред главе, за које време га је оштећени плачући молио да га не убије и од страха извршио нужду у одећу, те код свих оштећених стварао озбиљан страх за живот и телесни интегритет,

в) Опт. ГГ, кршећи правила из чл.3. ст.1. тач.1 под ц) IV Женевске Конвенције и правила из чл. 4. ст.1. и 2. тач. е) и г) Протокола II, нечовечно поступао пљачкајући вредан накит појединих цивила на принудном раду у Циглани, тиме што је **неутврђеног дана, а у периоду од друге половине маја до краја јуна 1992. године**, извршио претрес јакне ошт.заштићеног сведока «У» и из исте одузео и присвојио сребрну наруквицу а потом распарао поставу јакне тражећи евентуално скривени новац,

-чиме су учинили по једно кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142. ст. 1. у вези чл. 22. КЗ СФРЈ и то:

оптужени АА и ББ радње дела описане под I А) и Б);

оптужени ББ и радње дела описане под II А), Б), В) и Г);

оптужени ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ радње дела описане под III 1.) а) и б);

оптужени ГГ и радње дела описане под III (2.) а), б), в), г) и д) и III (3.); IV А) а) и б), те IV Б) а) и в);

оптужени ДД и радње дела описане под III (2.) а), б), в), г) и д); III (4.);
IV A) а), в) и г), те IV Б) а) и б); и
оптужени ЂЂ и радње дела описане под III (5.).

ТУЖИЛАЦ
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић